

т"оച

Intro

Today we will Be"H learn מסכת נזיר of דף ל"ו. Some of the topics we will learn about include:

היתר מצטרף לאיסור

One only receives מלקות for eating a דבר אסור if he eats the minimum required amount, usually a כזית, the volume of an olive. The Gemara discusses whether permitted food can combine with the איסור to reach the required minimum. There are opinions that this is possible regarding the איסור for a Nazir to drink wine, the איסור to burn leaven on the מזבח, and חמץ בפסח אילות חמץ בפסח.

Through its discussion, the Gemara also references the following important ideas:

ביטול ברוב

איסור, an איסור, an the simple majority of a 2:1 ratio of היתר. The רבנן allow nullification only in larger proportions, such as the 100:1 ratio for תרומה. תרומה

מבול יום

א טבול immerses in a מקוה he has the status of a טבול he has the status of a טבול until nightfall, and still has some degree of טומאה.

כדי אכילת פרס

One is liable for eating a דבר אסור even if he doesn't eat it all at once, as long as the entire איז was consumed within the time it takes to eat a פרס, half of a standard loaf of wheat-bread.

בטלה דעתו אצל כל אדם

Regarding Halachah we define normal behavior by what the majority of people do. The behavior of an individual who acts differently is considered an aberration and one is not חייב for an abnormal act.

Dedicated By: _

So let's review...

The Mishnah on דף ל"ד cited the opinion of רבי עקיבא: אפילו שרה פיתו ביין ויש בה כדי לצרף כזית חייב

If a Nazir eats bread soaked in wine, the bread contributes towards the דיוב, the minimum volume required for חיוב.

The Gemara now elaborates on this Halachah.

א"ר אבהו אמר רבי יוחנן

כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור

חוץ מאיסור נזיר שהרי אמרה תורה משרת

Ordinarily, to be חייב מלקות for a transgression, one must eat a full חייב consisting of the איסור alone. However, if a Nazir eats a כזית of bread soaked in wine, even though there is less than a כזית of wine in the bread, he is liable for his transgression. This is because, in reference to a Nazir, the Torah writes;

וכל משרת ענבים לא ישתה

One may not drink wine that was absorbed into something else.

Obviously, as תוספות explains;

אי איכא כזית מיין לחודיה קרא למה לי

One is liable for drinking the שיעור of wine regardless of whether he drinks it alone or soaked in bread; clearly the Torah's intention is to teach

היתר מצטרף לאיסור

The permitted bread is combined with the forbidden wine to achieve the minimum required volume.

2 Similarly,

זעירי אמר אף שאור בבל תקטירו

One also transgresses the איסור to burn חמץ on the מזבח in the same manner. If one burns one כזית comprised of both and מצה he is liable, even though the שאור by itself is not a כזית.

The Gemara points out

כמאן כרבי אליעזר דדריש כל

This is in the accordance with the opinion of רבי אליעזר. The Pasuk says;

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו

And the ברייתא derives from here

אין לי אלא כולו מקצתו מנין ת"ל כל

There is a איסור to burn a שאור of אשור, even if it is not the complete קומץ. According to דבי אליעזר this is learned from the extra word כי כל, and so the superfluous phrase כי כל teaches us

היתר מצטרף לאיסור

The דלא דרשי כל, do not view the word 'כל' as extra, and so they learn the חצי קומץ of חצי קומץ from the phrase כי כל, and therefore they do not have a source for היתר מצטרף לאיטור.

The Gemara asks, אי הכי לענין חמץ נמי

We should learn from the word כל in the Pasuk כל מחמצת לא תאכלו

היתר מצטרף לאיסור regarding איסור חמץ as well?

The Gemara answers

אין הכי נמי

Indeed this is the Halachah; and the reason זעירי spoke specifically of the איסור of שאור בל תקטירו was לאפוקי מאביי דאמר יש הקטרה בפחות מכזית

To refute the opinion of אב" who says that one is liable for burning less than a כזית; Since, זעירי says that the היתר can contribute to the כזית;

קמ"ל דאין הקטרה פחות מכזית

He clearly requires a full כזית.

איסורים 50, we have three מצטרף לאיסור to which the principle of היתר מצטרף לאיסור applies:
איסור יין לנזיר
שאור בבל תקטירו
איסור אכילת חמץ

Dedicated By: _

The Gemara now quotes a ברייתא that seems to indicate that we apply the principle of היתר מצטרף לאיסור regarding other איסורים as well:

המקפה של תרומה והשום והשמן של חולין

A cooked cereal made from grains of תרומה that was flavored with garlic and oil of חולין;

ונגע טבול יום במקצן

פסל את כולן

If a טבול יום touches part of it, the entire portion may not be eaten, because it's considered one entity of תרומה, since the majority of it is תרומה.

However, in the reverse case;

מקפה של חולין

והשום והשמן של תרומה

A cereal of חולין that was flavored with garlic and oil of תרומה:

ונגע טבול יום במקצתן לא פסל אלא מקום מגעו

Only the part that was touched by the סבול יום is פסול.

Now, והוינן בה, the question was raised,

מקום מגעו אמאי פסול

Why doesn't the garlic and oil of תרומה become nullified in the majority of זחלין? After all, as תוספות explains, מדאורייתא חד בתרי בטיל

הרומה becomes nullified in a majority of חולין according to the Torah.

והא דתרומה בחד ומאה

דרבנן הוא

The requirement of a 100:1 ratio to nullify תרומה, is only מדרבנו?

And ר' יוחנן answered this question, הואיל וזר לוקה עליה בכזית

Since the תרומה retains its status regarding the איסור to be eaten by a non-Kohein; therefore, as "רש" explains, לגבי טומאה נמי שם תרומה עלה

It also retains its status somewhat regarding תרומה; and yet לא חמירא כתרומה עצמה ליפסול כולן

It is treated more leniently than real תרומה, and only the part actually touched becomes פסול.

Now, since the תרומה is only a small percentage of the mixture, the Gemara assumes that the only way to be חייב היית מצטרף לאיסור for eating a full כזית is if מלקות; thus demonstrating that this principle IS applied universally?

Dedicated By: _

The Gemara answers

מאי כזית דאיכא כזית בכדי אכילת פרס

There is enough תרומה in the mixture that he can manage to eat a full כדי אכילת פרס itself within כדי אכילת פרס, the amount of time it takes to eat half a standard loaf of wheat bread.

And the Gemara confirms ואכילת פרס דאורייתא היא

This principle is indeed מן התורה that one is liable for eating a איסור of איסור during this time period.

אב" questions this principle from three sources:

אי הכי אמאי פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בכותח הבבלי

Why would the דבנן hold that there is no מלקות for eating the כותח dip, which clearly contains a המץ of עותה within each פרס of dip?

answers רב דימי

אי דקא שריף ליה מישרף

בטלה דעתו אצל כל אדם

It is not normally eaten straight - and if he does, he would not be liable for eating a כזית in this manner, because his behavior is considered an aberration and one is not חייב for abnormal eating.

אי מישטר קא שטר

לא משכחת כזית בכדי אכילת פרס

And when eaten slowly as a dip one does not consume a כזית in this time frame.

אביי continues to cite two ברייתות that seem to indicate that one is NOT liable for eating a כזית תוך כדי אכילת פרס:

שתי מדוכות

אחת של תרומה ואחת של חולין

Two mortars, one containing תרומה and the other וחולין; ולפניו שתי קדירות

אחת של תרומה ואחת של חולין

ונפלו אלו לתוך אלו

And תרומה fell into one these two containers, and חולין into the other;

שתיהן מותרות

שאני אומר חולין לתוך חולין נפלו

ותרומה לתוך תרומה נפלה

We assume that the תרומה fell into the מדוכה of תרומה, and everything remains status quo.

Similarly,

Dedicated By: _

שתי קופות אחת של תרומה ואחת של חולין

ולין and חולין get mixed into baskets of חולין and חולין, we say שאני אומר, and assume that the תרומה ended up in the basket of תרומה.

In these cases, the potential problem is that one would eat a MIXTURE of חולין.

a MIX I ORE סה תרומה and חולין. ואי סלקא דעתך כזית בכדי אכילת פרס דאורייתא אמאי אמרינן שאני אומר אמאי אמרינן שאני אומר, how can we assume that everything worked out in a lenient way?

The Gemara answers הנח לתרומת תבלין דרבנן היא Only דרבנן, grains and wine, are דגן ותירוש, similarly הנח לתרומה בזמן הזה דרבנן דרבנן regarding the two baskets was discussing מדרבנן, which is only מדרבנן;

The חכמים were lenient regarding תרומה דרבנן.

